

Narrativa de no-ficció ■ Joan Josep Isern

Màrius Serra ha escrit un assaig en format de narracions

PERE VIRGILI

Quiet

Màrius Serra
Empúries
Barcelona, 2008
Preu: 15 euros
Pàgines: 224

Màrius Serra reuneix diversos episodis viscuts amb el seu fill afectat per una paràlisi cerebral. El llibre ens convida a mirar de cara el patiment i l'esperit de superació dels que l'afronten cada dia. És una lectura que ens enriqueix humanament

1 2 3 4 5

d'entrar en gaires detalls ja a aquestes alçades i em permet anar a l'essència: la lectura de *Quiet* és una experiència irrepetible i dignificant. No només pels indubtables valors literaris de l'obra sinó per l'actitud -"dolor, joia i un cert embadaliment"- d'aquest pare escriptor hiperactiu especialitzat en la verbalització i els jocs de paraules que s'ha d'afrontar al mutisme i la immobilitat del seu fill. Un intrèpid navegant de dic sec amb un quadern de bitàcola del qual ens ha volgut fer participants.

Literatura en estat pur

Hi ha episodis concrets que m'han semblat colpidors -el passeig pel Vaticà, l'orgullós distintiu en forma de taca de saliva a l'espatlla, l'episodi venecià, la dialèctica record/oblit de la part final...- però crec que focalitzar *Quiet* en un punt concret seria rebaixar la seva grandesa. Des de la talaia de la cadira de rodes del seu fill, un lloc molt especial per contemplar el món, el que Màrius Serra fa en aquest llibre és literatura en estat pur. Una literatura que transcendeix el mer anecdotari per esdevenir matèria noble i viva. Matèria que ens dignifica. A ell que l'ha escrita, als seus que l'han viscuda i a tots nosaltres que tenim el goig de compartir-la en la lectura.

Acabo ja. Als que ens dediquem a comentar públicament llibres aquestes dates ens agafen perfilant la llista dels llibres més importants de l'any que hem deixat enrere. Pel que he dit fins aquí el lector deduirà que *Quiet* és el llibre més important que ha escrit Màrius Serra. Jo, però, encara diria més. Per mi és, sens dubte, un dels tres o quatre llibres catalans que quedaran de l'any 2008.*

Bitàcola del dic sec

Fa uns vuit anys els seguidors de Màrius Serra vàrem començar a detectar en els seus escrits la presència de personatges atribolats que arrossegaven cadires de rodes i que solien freqüentar hospitals. Recordo un inquietant relat en el número especial que festejava el quart de segle de l'aparició d'aquest diari; després la imatge s'aniria repetint de tant en tant en articles i col·laboracions diverses de les moltes que Serra té al seu càrrec. Finalment el salt als llibres no es va fer esperar gaire: tant a *De*

com s'escriu una novel·la (2004), en clau realista, com a *Farsa* (2006), en clau de ficció, la figura d'un pare que arrossega la cadira de rodes en la qual seu/jeu un fill condemnat a la immobilitat apareixia sense vels.

Els que a més a més de seguir-lo com a lectors coneixiem de prop la situació que des del maig del 2000 afectava la salut del seu fill Lluís vam entendre que aquella colpidora experiència acabaria cristal·litzant en un producte literari. Un producte que, ateses les circumstàncies i els protagonistes del cas,

difícilment s'emmarcaria en l'àmbit del que és convencional. Vaig entendre que el moment s'apropava quan, ara fa exactament dos anys, uns quants amics, coneguts i saludats de l'autor, vam rebre un paquet en què ens desitjava un bon 2007 amb un plec de cinquanta fotografies que, passades de premsa, permetien la il·lusió de veure en Lluís corrent com un atleta olímpic.

El resultat de tot plegat es diu *Quiet*, un llibre del qual se n'ha parlat molt i en molts llocs. I sempre de manera positiva. Això m'allibera